

DESIRE®

Susannah Erwinová
Proč jsi Romeo?

SUSANNAH ERWINOVÁ

PROČ JSI ROMEO?

PŘEKLAD

JANA PEŠKOVÁ

Milá čtenářko,

tématem zářijových titulů je proměna. Ano, již v první povídce Proč jsi Romeo? musí hlavní hrdinka přehodnotit svůj negativní vztah k rodině muže svého srdce. Dovolit si milovat někoho, kdo patří do nepřátelského klanu, jistě není jednoduchý krok. V romancích Sok na obzoru a Na křídlech svobody zase sledujeme, jak přátelství přerůstá ve vztah milostný. Samozřejmě se to neobejde bez jistých dramát a náročného sebezpytování, ale potlačované city nakonec vyplují na povrch a přátelství může dostat ještě další nádherný rozměr.

Věřím, že si putování mých hrdinů za štěstím krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Susannah Erwinová

PROČ JSI ROMEO?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Cinderella Unmasked

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Jana Pešková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Susannah Erwin
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6784-7 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6785-4 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6786-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Nelle Lassenová si vykasala nabíranou sukni stříbrno-tyrkysové plesové róby, váhavě položila nohu ve stříbrném střevíčku na schod historické budovy Ferry Building v San Francisku a pak ji zase stáhla zpátky.

Co kdyby se otočila a vrátila domů? Svlékla si půjčené plesové šaty, vklouzla do pohodlných legín a oblíbené mikiny s kapucí, schoulila se na pohovku s počítačem na klíně, prohlédla si sociálních media a pustila si oblíbenou divadelní hru? Právě takhle nejraději trávila volné večery.

Přesněji řečeno takto trávila večery předtím, než se jí život převrátil naruby a vystřelil ji kanónem proti cihlové zdi. Její pověst byla očerněna, sebedůvěra se jí rozpadla jako hrad z písku za přílivu. Trvalo jí pár měsíců, než se z toho vyhrabala a vymyslela, co dál. A zdaleka ještě nebyla za vodou. Jen díky své kamarádce a spolubydlící Yoselin si mohla odškrtnout dvě největší překážky: práci a bydlení v jiném městě. A spolu s tím nové jméno: Nelle, zkratka jejího křestního jména Janelle.

Z kapsy pod vrstvami tylu a krajek se ozvalo zvonění, vydolovala telefon a oznámila: „Jsem na plesě.“

„Už jsi vevnitř?“ zeptala se Yoselin.

Nelle se postavila oběma nohama na první schod. „Téměř.“

„Tak vyjdi ty schody,“ nařídila jí Yoselin.

Nelle se zasmála. „Ty mě špehuješ?“

O dvě patra výš se objevila silueta s pirátským kloboukem v rozevláté košili a jezdeckých kalhotách pod kolena. „Ano,“ řekla Yoselin do telefonu a zamávala na ni. „Pospěš si! Venku je zima. Počkám na tebe za dveřmi.“

Jako by v odpověď na Yoselinina slova, zafoukal vítr Nelle do tváře. Zachvěla se. V kalendáři byl konec června, ale větry od zálivu přinášely do San Franciska chlad i uprostřed léta. Zhluboka se nadechla a plíce jí naplnil slaný vzduch. Na konci schodiště ji čeká první opravdový test projektu Nové Nelly.

Dnešní malý krůček do neznáma byl zároveň obrovským skokem v jejím novém životě. Ani Yoselin netušila, kolik odhodlání musela posbírat, aby s úsměvem přijala pozvání na dnešní ples, poté co se dozvěděla, že je pořádáný na počest Graysona Monka, finančního magnáta a štědrého filantropa, oblíbence všech médií, které vždy stručně vychválí jeho obchodní zdatnost, jen aby se pak mohli dlouze rozplývat nad jeho atletickou postavou a přitažlivou tvářící světlovlasého surfaře s pronikavě temnýma očima.

Grayson Monk byl syn muže, který zničil jejího otce.

Přesto nemá důvod se bát. Je v San Francisku, ne v New Yorku. Shání prostředky na dětskou charitu, už nedělá účetnictví pro butiky jako na Východě. Není zde ani nezvaný host, ani oběť podvodu závislivého kolegy, který byl zároveň jejím bývalým přítelem. Ani Grayson Monk ji nerozhodí. Ať už byla jejich společná rodinná historie jakkoliv nevábná.

Vydala se nahoru po schodech a podpatky jí cílevědomě klapaly. Když se přiblížila k vrcholu schodiště a uviděla vyzdobený sál, unikl jí okouzlený povzdech. „Na to by zíral i čaroděj Oz.“

Klasicistní přístavní budova Ferry Building jako jedna z mála přežila zemětřesení a požár v roce 1906,

který zničil většinu San Franciska. Velký sál byl v široké obdélníkové hale, jež měla uprostřed atrium, odkud mohli hosté sledovat stánky na tržišti v přízemí. Strop se jí zdvíhal vysoko nad hlavou, ocelové podpěry ve tvaru soudků byly poseté jasnými kulatými světly. Také tu byla obrovská půlměsíková okna překrytá mřížovím, které se podobalo pásu hvězd. Na mozaikové podlaze byly rozmístěny malé stolky se svátečně barevnými ubrusy, které ladily s pestrými kostýmy hostů, kteří se zde družili, smáli, povídali si. Na konci sálu stálo pódium s různými hudebními nástroji a před ním prázdný taneční parket. Venice v mořském zálivu, to bylo tématem letošního maškarního plesu. Proměnu usedlé památky v pohádkovou scenerii dovršila květinová výzdoba s mihotavými světly a blýskavými závěsy.

Yoselin jí zamávala od registračního stolku u vchodu, tmavé oči jí jiskřily pod černou maskou s kostmi a lebkami. Vypadala jako pirát Jack Sparrow, pokud by ovšem byl Jack žena se zlatohnědou pleť a rozčuchanými mahagonovými kudrlinkami. „No konečně! Už jsem se bála, že se ti střevíčky přilepily ke schodům. Brzy začnou proslovy, ukážu ti, kdo je kdo.“

Žena za stolem se seznamem hostů se na ně usmála. „Vítejte na karnevalu Poloostrovní společnosti. Mohu znát vaše jména?“

„Jsme hosté Octavie Allenové,“ odpověděla Yoselin.

Octavia byla v dozorčí radě TvořmeSPOLU, kde Yoselin i Nelle pracovaly. To ji napadlo, že se zúčastní na tomto karnevalu v Zátoce, aby získaly další sponzory pro dětskou neziskovku. Jako výkonná ředitelka měla Yoselin pomoci paní Allenové okouzlit stávající dárce, aby navýšili své příspěvky, zatímco Nelle jako nová vedoucí rozvoje dostala za úkol získat ty, kteří zatím tlaku paní Allenové odolávali.

Žena za stolem se usmála ještě vřejeji a odškrtla

si je. „Paní Allenová už je zde. Posadte se k jejímu stolu. Číslo 17, první řada u pódia napravo.“ Vzhledla k Nelle a přimhouřila oči. „Máte s sebou masku?“

Nelle ji hrdě pozvedla. Děti z kurzu TvořmeSPO-LU vyzdobily každý milimetr bílého podkladu masky z apírnictví. Stříbrné flitry, opalizující krystaly a drobné perličky vytvořily nápaditou mořskou fantazii, v níž nadšení z tvorby vítězilo nad elegancí.

„Velmi... originální,“ řekla žena. „Nezapomeňte, že hosté mají zůstat zamaskováni až do půlnoci, kdy slavnost končí.“

„A pak se zas proměníme v myši a Popelky,“ řekla Nelle.

Yoselin se zasmála. „Pojď, najdeme Octavii a pak bar. Nebo raději v obráceném pořadí?“ Vešla do sálu, meč se jí houpal na boku v pochvě. Nelle si nasadila masku, zhluboka se nadechla a následovala ji.

Grayson Monk čekal u kulis provizorního pódia a naslouchal zvukům z davu na opačné straně těžké sametové opony. Zdálo se, že ples se vydaří. Jídlo bylo prvotřídní, dodali jej světově proslulí šéfkuchaři. Víno a šampaňské pochopitelně z vyhlášených vinic Napy a Sonomy. Jiskrné debaty, třpytivé postavy a hojné úsměvy. Zkrátka vše, jak má být, nic jiného ani od Poloostrovní společnosti neočekával.

Ale něco přece jen bylo jinak. Chvíli mu trvalo, než si uvědomil, že ta změna je v něm.

Dříve vnímal svou účast na každoročním plese jako povinnou úlitbu práci v Silicon Valley. Každý, kdo něco znamenal nebo chtěl znamenat, se na tomto plese musel ukázat. Grayson věděl, a nebylo to přemrštěné sebevědomí, že zčásti jsou tu i kvůli němu. Lační podnikatelé, hladoví investoři, ti všichni si toužili uhryznout z vysokých výnosů Monk Partners, kapitálové firmy, kterou založil, když ukončil studium na Stanfordu.

Dnešním dnem se ale vše změní.

„Dámy a pánové, náš filantrop roku, Grayson Monk!“ Zazněl potlesk a mladík se sluchátky kývl na Graysona, že je čas, aby vyšel na pódium.

Opustil zákulisí a potřásl si rukou s prezidentkou Poloostrovní společnosti a organizátorkou plesu. Postavil se čelem k davu, poděkoval a pochválil pořadatele za dokonalou přípravu dnešního plesu. Pak se zhluboka nadechl a přešel rovnou k tomu, proč souhlasil, že přijme toto ocenění.

Chystal se něco oznámit.

„Jak někteří z vás vědí, řídím Monk Parters už patnáct let. Jsme hrdí na to, jak jsme pomohli mnohým odvážným a neohroženým jednotlivcům vybudovat přední hospodářské společnosti. Mnozí dnešní technologičtí giganti získali počáteční kapitál právě od nás. Jako například náš nejnovější partner Medevco, který pod vedením Luka Dallase a Evana Fletchera pozvedl průmysl lékařských technologií do dnešní podoby. A je nám ctí, že jsme mohli něco vrátit společenství, které máme to štěstí nazývat domovem.“

Odmlčel se, prozatím to byl standardní text, který v různých variacích pronesl více než stokrát na různých oslavách a konferencích. Avšak další část jeho proslovu bude jiná...

„Ale všechno dobré jednou končí. A tak s laskavým svolením Poloostrovní společnosti, využívám této krátké chvíle v záři reflektorů, abych oznámil, že odcházím z Monk Partners.“

V obrovském sále všichni slyšitelně zalapali po dechu. Grayson zvedl ruku a usmál se. „Ale nemusíte se bát. Monk Partners stále zůstávají v dobrých rukou. Geniální Philip Adebayo převezme mou roli a zbytek týmu zůstane na svých místech. Všichni jsou naprosto oddaní firmě, našim investičním společnostem i našim obchodním partnerům.“ Odmlčel

se. „Ale nedivil bych se, kdyby chtěli změnit název firmy.“

Pár lidí v sále se zasmálo a on se uvolnil. Nejhorší má za sebou. Bylo to jako rychle strhnout náplast: chvilku to zabořilo, ale to očekávání bylo horší.

Pochopitelně teď bude muset řešit následné kroky. „Vím, že už se všichni chcete vrátit k zábavě, tak vás nebudu dál zdržovat. Pokud budete mít nějaké otázky, moje kancelář je připravena vám je všechny ochotně zodpovědět. Zítra ráno vám budeme k dispozici...“

„Co teď budete dělat?“ vykřikl někdo z hlubin sálu. Grayson si dal ruku k čelu, aby si zastínil oči před světlem, a pokusil se zaostřit. Ale i kdyby zahlédl tázajícího, bylo by těžké jej díky škraboškám identifikovat.

„Vidím, že tu někdo nechce čekat až do rána.“ Usmál se. „Mnozí z vás vědí, že můj otec nedávno prodělal vážnou nemoc. Vím, že je to kliše, ale chci se teď soustředit hlavně na rodinu.“

Odmlčel se, očekával projevy porozumění. Konec konců odkazy na potřeby rodiny bývají těžko napadnutelné. Ale reakce davu byla tlumená a nedokázal rozlišit jednotlivá slova. Pochytil jen útržky konverzace u nejbližšího stolu.

„No jasně, vylouvá se na rodinu. Vsadím se, že se spíš chce soustředit na převzetí křesla v kongresu po tátovi. Ale El Santo nepotřebuje dalšího Monka. Zaslouží si něco lepšího...“

Pak se dav rozpovídal hlasitěji a další slova už zanikla v nastalém hluku.

Překvapeně zamrkal. Ten hlas byl ženský. Zněl mladě. A... nepřátelsky. Velmi nepřátelsky.

Takovou reakci nečekal.

„Takže...“ Odkašlal si, aby zakryl zmatek. „Všichni mi budete chybět. No možná vy ne, Heleno a Vikrame.“ Ukázal směrem, kde stáli jeho nezavilejší

konkurenti, a z davu se ozval smích a on byl konečně zas ve své kůži. „I když mi bude chybět, jak jste mi byli stále v patách. Ale obchodních projektů jsou tisíce a otec je jen jeden. Díky za ocenění, ale především díky za vaše přátelství a podporu.“

Potlesk se spolu se vzrušeným hovorem odrážel od vysokých stropů a naplnil celý sál. Grayson všem krátce zamával a vrátil se do zákulisí, kde na něj čekala milá společnost. O Medevco se zmínil záměrně. Nebyla to jen jeho nejvýnosnější investice, ale dva muži, kteří společnost vedli, se v tomto roce stali jeho nejbližšími přáteli. Nejen, že tu na něj čekali, ale jeden z nich, Luke Dallas, pro něj měl velkou sklenici whisky.

„Gratuluju,“ řekl Luke a podal mu ji.

Grayson polkl temně jantarovou tekutinu a adrenalin mu postupně klesal, zatímco mu alkohol rozehrával krev. „Myslíš k té ceně? Půlka patří tvé ženě. To ona tě na minulém plese umluvila, abys mi věnoval půl hodiny svého času.“

„Cenu ti přeju,“ řekla Danica, která se objevila po manželově boku. „Koneckonců, já mám lepší odměnu,“ zamilovaně se na sebe s Lukem usmáli, jako by svět kolem nich neexistoval.

I když byli Luke a Danica svoji už víc než rok, Grayson byl stále ohromen, jak najednou mlčenlivý Luke umí projevat city. Danica byla samozřejmě úžasná. Chytrá, schopná, přitažlivá a pasovali k sobě jako dva kousky lega, které k sobě zdánlivě nepatří, a přesto vytvoří dokonalé spojení.

Luke měl štěstí, že našel vhodný protějšek. Grayson netušil, jestli se to i jemu někdy povede. S ničím nedokonalým by se nespokojil a nezávazné vztahy jej vůbec nelákaly. Zatím ani nikoho nehledal. Teď nebyl vhodný čas na lásku.

„Luke ti spíš gratuluje, že teď všichni mluví jen o tobě.“ K jejich malé skupince se připojil Evan

Fletcher, Lukeův partner v Medevco. Podal Danice sklenici vody a červené víno si nechal pro sebe. „Málem jsem se sem ani nedostal. Každý mě zastavoval a chtěl ze mě vytáhnout něco o tobě. Připrav se, že se na tebe všichni vrhnou, jen co vyjdeš ven.“

Grayson se zadíval do dna své sklenice. Proč někdo nevymyslí věčný pohár whisky, co se sám dolévá? Do toho by okamžitě investoval. „A takhle to začíná,“ řekl do sklenice.

Evan upil vína a zašklebil se. „Co začíná? Že jdeš v triatřiceti do důchodu? Aby sis užíval života? Řekni mi, že si koupíš ostrov s pokojem pro hosty. Ten host budu já.“

Grayson odmítavě potřásl hlavou. „Já nejdu do důchodu. Ne tak, jak si představuješ.“

„Tak proč tohle celé...“ Evan mávl rukou s vínem, až se tekutina nebezpečně zhoupla a pár kapek vystříklo na zem.

Grayson na něj přísně pohlédl. „Budeš to pít, nebo to máš jako vodní dělo?“

„Promiň,“ Evan se rozhlédl, kam by sklenku odložil. Dal ji na stolek vedle pohovky. „Příští rok chci být v plesovém výboru, vybral bych lepší víno.“

„Odpověz, Grayson, na Evanovu otázku. Proč ten náhlý odchod?“ Luke se na Graysona zamračil. „Zrovna teď, když jsi na vrcholu?“

Klidně jim to může říct, už to stejně nebude dlouho tajemstvím. „Nechci to zatím říkat veřejně, ale táta brzy oznámí rezignaci. Vyhlásí mimořádné volby, aby zaplnili křeslo na zbytek volebního období, což je víc jak rok.“ Nadechl se, hřejivá whisky byla už jen blednoucí vzpomínkou. „A já chci kandidovat.“

Danica zalapala po dechu, Luke se zasmál a potřásl Graysonovi rukou. „Gratuluju. Pochopitelně máš naši podporu. Měl jsi nám to říct.“

„Po pravdě řečeno mě překvapuje, že tě to překvapuje.“ Ta osoba, již zaslechl v hledišti, rozhodně

překvapená nebude. „Vždycky jsem měl v úmyslu jít v otcových stopách.“

„Ahoj vespolek!“ ozvalo se za nimi bujaré zvolání. Grayson se otočil k Bitsy Christensenové, pořadatelce plesu, která vtrhla do zákulisí s neodmyslitelným telefonem v ruce a za ní několik muzikantů s nástroji.

„Myslela jsem, že už jste dávno někde u baru a bufetu.“ Bitsy ukázala na hudebníky. „Kapela se musí připravit, takže vás bohužel musíme odsud vyhnat.“

„Jistě,“ Grayson pobídl Luka a Danicu k odchodu a pak se otočil k Evanovi, který se sehnul pro svou sklenici vína. Bitsy se zahleděla do telefonu...

A následujících pár vteřin proběhlo jako ve zpomaleném filmu. Evan, zahleděný do své sklenice, zamířil k východu, Bitsy vykročila opačným směrem, oči přilepené k telefonu, ani jeden z nich nekoukal, kam jde. Dokud do sebe nevrátili. Přímo před Graysonem.

Telefon vyletěl do vzduchu, sklenice vína též. Grayson se sklonil a zachytil telefon dřív, než by dopadl na kamennou podlahu, a sklenice dopadla na něj. Víno se mu rozstříklo na bílou košili, která teď byla flekatě růžová. A byl cítit, jako by právě vylezl ze sudu vína.

V žádném případě se nemohl ukázat před smetánkou ze Zálivu a vypadat jako opilec, vracející se z flámu, navíc když všichni hořeli zvědavostí dozvědět se víc o jeho plánech. Pokusil se vysušit skvrny papírovým kapesníkem, ale bylo to k ničemu. Byl prosáklý vínem až na kůži.

„Bože, to je strašné,“ opakovala Bitsy přilepená k podlaze.

„Seženu nějaké utěrky,“ nabídl se Evan a zmizel za oponou.

Bitsy se konečně vzpamatovala. Vzala si od Graysona telefon a začala cosi hledat. „Máme náhradní kostýmy,“ řekla. „Pro případ, že by někdo zapomněl,

že jde na maškarní bál. Buď vždy připraven, že?“ Vrhla na Graysona zkoumavý pohled a pak rychle něco napsala do telefonu. „Moje asistentka tu bude hned. Řekla jsem jí, ať vezme kostým Pierota, protože ostatní by vám asi byly malé.“

Pierot? Skvělá volba. Přesně takto se potřebuje zjevit před lidmi, které bude brzy žádat o dary na kampaň: jako klaun v plandavém pyžamu.

Našel si kout, aby nepřekážel muzikantům, a zatímco čekal na kostým, v duchu si probíral úkoly pro dnešní večer: promluvit s možnými sponzory, uklidnit nervózní investory...

„Lidé z El Santa si zaslouží něco lepšího.“

Ta slova mu stále strašila v hlavě jako vlezlá odrhovačka, navzdory tomu, že se snažil vymazat je z paměti. Věděl, že existují lidé, kteří ho nemají rádi. Podnikatelé, které zamítl ve výběrovém řízení, ředitelé podniků, které nesplnily podmínky pro finanční investici. Jeho bývalá dívka, která se naštvála, když zkrátil jejich dovolenou, protože musel odjet domů, aby dokončil zakázku.

Ale obvykle se Grayson těšil dobrým vztahům. Organizační talent měl už od mládí, kdy dovedl svůj plavecký štafetový tým dětí do deseti let až ke státnímu šampionátu. Už na střední škole si založil malý kapitálový podnik, který mu financoval jeho plavecký trénink, a když s plaváním skončil, dovedly jej jeho vyjednávací schopnosti k založení Monk Partners. Teď měl nejúspěšnější podnikatelskou historii výhodných investic v Silicon Valley.

Ale vždy počítal s tím, že půjde ve stopách otce do veřejné služby. Byla to rodinná tradice. Jeho prapradědeček byl guvernérem Kalifornie. Jeho dědeček předsedal státnímu nejvyššímu soudu. Převzít otcovo křeslo bude logickým vyústěním všeho, k čemu byl vychován.

Kostým dorazil úhledně zabalený v igelitové tašce